

- посвяти царь Давидъ Господу, съсъ средо-то и злато-то което донесе отъ всички - тѣ народы, отъ Едомъ, и отъ Моавъ и отъ Аммоновы-тѣ сынове, и отъ Филистимцы-тѣ, и отъ Амалика.
- 12 И Ависей Саруинъ - тѣ сынъ поразил Едомцы-тѣ, въ доль-тъ на соль-тж, °осмнадесеть тысящи. °И гури стражи въ Едомъ: и всички - тѣ Едомци станяхъ раби Давиду. И упазваше Господь Давида, всякъдѣ дѣто отхождаше.
- 14 И царуваше Давидъ надъ всечкый Израиль, и правѣше съдѣ и правдѣ на всечкы-тѣ си людие. А Юавъ Саруинъ-тѣ сынъ бѣ надъ воинство-то: а Юсаатъ Ахилудовъ - тѣ сынъ, памятописецъ: А Садохъ Ахитововъ-тѣ сынъ, и Авимелехъ Авиааровъ - тѣ сынъ, священници: а Суа, писецъ. А °Ваная Юдаевъ-тѣ сынъ бѣ надъ Херецы - тѣ и Фелсецы - тѣ: а Давидовы-тѣ сынове, първи около цара.

ГЛАВА 19.

- 1 А слѣдъ това °умрѣ Наасъ царь-тѣ на Аммоновы - тѣ сынове, и вѣцари ся вмѣсто него сынъ му *Ануи*. И рече Давидъ: Ще направѣхъ милость на Ануа, Наасовъ-тѣ сынъ, понеже баща му ми направи милость. И проводи Давидъ посланици да го утѣшатъ заради бащъ му. И дойдохъ Давидовы-тѣ раби въ земѣхъ-тж на Аммоновы - тѣ сынове, при Ануа, за да го утѣшатъ. А князове-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове рекохъ на Ануа: Да ли за честь на отца ти прѣдѣ очи-тѣ ти прати Давидъ при тебе утѣшители? не дойдохъ ли раби-тѣ му при тебе, за да испытатъ и да съсыпхътъ като съгледатъ мѣсто-то?
- 4 И хванъ Ануи Давидовы - тѣ раби, та ги обрѣснъ, и отсѣче до половинъ дреихы - тѣ имъ, до бедра - та, и проводи ги.
- 5 И отидохъ та явихъ Давиду за мъжкѣ-тѣ. И проводи да ги поерѣвѣхъ; понеже мъжкѣ-тѣ бѣхъ много обеществени. И рече царь - тѣ: Съдѣте въ Иерихонъ додѣ ви порастхътъ брады-тѣ, и въриѣте ся.
- 6 А като гледахъ Аммоновы - тѣ сынове че бѣхъ омразни Давиду, проводихъ Ануи и Аммоновы-тѣ сынове тысящъ таланта сребро, за да си наемхъ колесницы и конницы отъ Месопотамийъ, и отъ Сирійхъ-маахъ, °и отъ Совъ. И наехъ си тридесеть и двѣ тысящи колесницы, и наехъ цара на Маахъ съ людие-тѣ му, които дойдохъ та расположихъ станъ срещъ Медевъ. И като ся събрахъ Аммоновы-тѣ сынове отъ градове - тѣ си, дойдохъ да направятъ брань.
- 8 И когато чу *това* Давидъ, проводи Юава, и всечко - то воинство на силены-тѣ.
- 9 И излѣзохъ Аммонови - тѣ сынове та ся опълчихъ на брань при градскъ-тж портъ: а царѣ - тѣ що бѣхъ дошли, бѣхъ особно на поле-то. А Юавъ като гледаше че лице - то на брань - тж бѣше противъ него отпрѣдъ и отзадъ, избра отъ всечкы-тѣ избранныи Израилеви, та *гь* опълчи противъ Сирійцы-тѣ. А остаткъ-тѣ отъ людие-тѣ даде въ рѣкжъ-тж на брата си Ависея, и опълчихъ ся противъ Аммоновы-тѣ сынове. И рече: Ако ся прѣукрѣпятъ Сирійцы-тѣ противъ мене, тогазы ты ще ми помогнешъ: ако ли Аммоновы-тѣ сынове ся прѣукрѣпятъ противъ тебе, тогазы азъ ще ти помогнъ. Мъжжай ся, и да бѣдемъ мъжжественни за людие-тѣ си, и за градове - тѣ на Бога нашего: а Господь да направи което е угодно прѣдъ очи-тѣ му.
- 14 И приближихъ Юавъ, и людие-тѣ които бѣхъ съ него, въ сраженіе противъ Сирійцы-тѣ: а тѣ побѣгнхъхъ отъ лице-то му. И когато видѣхъ Аммоновы - тѣ сынове че Сирійцы-тѣ побѣгнхъхъ, побѣгнхъхъ и тѣ отъ лице-то на Ависея брата му, та влѣзохъ въ градъ - тѣ. И Юавъ дойде въ Иерусалимъ.
- 16 А като видѣхъ Сирійцы-тѣ че ся побѣдихъ прѣдъ Израиля, проводихъ вѣстители, та изведохъ Сирійцы-тѣ които бѣхъ оттамъ рѣкжъ-тж: и Совакъ, военачалникъ-тѣ на Ададезера, прѣдѣ тѣхъ. И когато ся извѣсти Давиду, събра всечкый Израиль, и прѣмнѣхъ Иорданъ, та дойде вързъ тѣхъ, и опълчи ся противъ тѣхъ. И като ся опълчи Давидъ на брань противъ Сирійцы-тѣ, бихъ ся съ него. И побѣгнхъхъ Сирійцы-тѣ отъ лице-то на Израиля: и истрѣби Давидъ отъ Сирійцы-тѣ седмъ тысящи колесници, и четьридесеть тысящи пѣшцы: и Совака военачалникъ-тѣ уби. И като видѣхъ раби-тѣ на Ададезера че ся обрнхъхъ въ бѣгъ прѣдъ Израиля, направихъ миръ съ Давида, и станхъхъ му раби: и не рачихъ вече Сирійцы-тѣ да помогнхътъ на Аммоновы-тѣ сынове.

ГЛАВА 20.

- 1 А °въ слѣдующо-то лѣто, въ което врѣме исхождатъ царѣ-тѣ на брань, Юавъ потегли *сичкж-тж* силъ на воинство-то, и разори земѣхъ-тж на Аммоновы-тѣ сынове, и дойде та обсади Раввъ: а Давидъ останхъ въ Иерусалимъ. И °удари Юавъ Раввъ, и съсыпа ѣхъ. И °зѣ Давидъ вѣнець-тѣ на царя имъ отъ главъ-тж му: и намѣри ся тежина-та му единъ талантъ злато: и *имаше* на него многоцѣнни каменіе: и положи ся на Давидовъ-тж глави: и изнесе изъ градъ-тѣ корысти твър-

° 2 Цар. 8; 13.

° 2 Цар. 8; 14 и др.

° 2 Цар. 8; 18.

а 2 Цар. 10; 1 и др.

б Гл. 18; 5. 9.

а 2 Цар. 11; 1.

б 2 Цар. 12; 26.

° 2 Цар. 12; 30, 31.